

ligge, tror jeg nu vel, man kan gaa ud fra, at Gjæstgiver Sperling har været en i det Hele taget meget omhyggelig og paapasselig Fodervært; men det kan ikke indrømmes, at Overbenet er fremkommet ved Transporten paa Jernbanen, thi havde det været Tilfældet, havde det, da Afleveringen til Regimentet fandt Sted umiddelbart efter Transporten, vist sig under en ganske anden Form, end det viste sig ved Afleveringen. Jeg tror, at de paagældende Kommissioner have været fuldkommen berettigede til at gaa ud fra den Anskuelse, at Overbenet er frembragt ved for stærkt Brug i den Tid, Hesten var hos Foderværten. Det er ganske vist meget uheldigt for Foderværten, at han ikke afvieserede ved den Kjenndelse, som den kombinerede Mønstringskommission afgav, thi han vilde da være sluppen med 20 Rd., medens han nu ved at appellere Sagen til Overmønstringskommissionen er bleven ifjendt at erstatte Forringelsen med 60 Rd. Overmønstringskommissionen har vistnok, idet den er gaaet ud fra en Forudsætning, hvortil jeg tror, den var berettiget, nemlig, at Overbenet er fremkommet ved for stærkt Brug af Hesten, handlet rigtigt i at bestemme, at Foderværten maa erstatte Statskassen den fulde Værdi, thi det maa ikke kunne være Gjenstand for et Skjøn af Overmønstringskommissionen, om han skal betale en Del eller hele Værdien. En Mulfts Størrelse kan være Gjenstand for et Skjøn, men derimod forekommer det mig fuldkommen korrekt, at en Værdiformindsættelse, naar den overhovedet skal erstattes, bliver erstattet saaledes, som den er udfunden ved Taxationen. Gjæstgiver Sperling har tidligere henvendt sig til Krigsministeriet med et Andragende om, at denne Overmønstringskommissions Kjenndelse maatte blive forandret af Krigsministeriet, men jeg har ikke troet at burde imødekomme dette Andragende; thi naar Overmønstringskommissionens Kjenndelser saaledes bleve forandrede i Krigsministeriet, vilde dette bringe Overmønstringskommissionen i en fuldkommen skæv og uholdbar

Stilling ligeoverfor Foderværterne. Naar imidlertid det høie Thing, efter de Dplysninger, jeg har tilladt mig at meddele, finder Foranledning til at henvise Andragendet til Krigsministeriet, skal Sagen blive tagen under fornyet Overveielse, og hvis man da skulde komme til det Resultat, at Foderværten bliver eftergivet endel af Forringelsen, vil det altsaa være en Undtagelse fra den almindelige Regel, som jeg ikke skal have nogen stor Betænkelighed ved at gaa ind paa. Hele Forholdet mellem Regimenterne og Foderværterne har jo været Gjenstand for en Del forskjellig Bedømmelse og for ikke saa ringe Dmtale, ogsaa i Pressen. Naar en ny Indretning bringes tilveie, og naar Statens Eiendom skal overlades til Brug til Private, er det en Selvfølge, at der, navnlig i Begyndelsen fremkommer endel Rivninger, men disse Rivninger ere, som jeg tillod mig at bemærke ved Finantslovens Behandling, i de sidste Aar bleve færre og færre, og jeg tror, at den bestemte og samvittighedsfulde Optræden af Overmønstringskommissionen har bidraget til, at Foderværterne i det Hele taget have faaet rigtigt Blik for, under hvilke Rettigheder og Forpligtelser de have modtaget de Heste, som ere overleverede dem af Staten. Jeg kan saaledes ikke se, at der, som Sagen nu staar, kan være nogen sær Betænkelighed for Krigsministeriet ved at tage dette Andragende under en fornyet Overveielse og Provelse, uanset den tidligere Resolution, Krigsministeriet har afgivet.

Rvfod: For at undgaa unødigt Tids-spilde skal jeg ved denne Behandling indskrænke mig til at udtale min Beklagelse over, at det høitærede Finantsudvalg ikke har fundet Anledning til at henvise Andragendet under Nr. 29 til Finantsministeren. Jeg skal dog her tillige udtale, at jeg finder Anledning til ved Sagens næste Behandling at stille Etendringforslag om en saadan Henvisning, i Haab om, at jeg da skal kunne fremkomme